

Gratulálunk a kitüntetetteknek!

Augusztus 20-a alkalmából több székszárdi polgár vehetett át országos és városi elismerést. Az adományozó és a kitüntetést kapó mellett nagyon sokan örültek főnökük, beosztottjuk, családtagjuk, szomszédjuk, ismerősük tevékenységének e módon való megbecsülésének.

A Székszárdi Vasárnap egy-egy kis portréval fejezi ki valamennyi kitüntetett iránti nagyrabecsülését.

Tisztességgel a közérdekért!

Él városunkban valaki, akinél több tisztséget manapság talán nem sokan tudhatnak magukénak. Érdekvédelem, önkéntes munkák, karitatív feladatok és számos közkezdvelt program elindítója. Ő *Illés Tamás*, aki többek között a Vállalkozói Szalon és a Székszárdi Civil Kerekasztal elnöke, s aki agilitásával, szervezőképességével, sokéves irányítói tapasztalattal a háta mögött érdemesült ki a magas rangú kitüntetésre, a Köztársasági Érdemkeresztre, amit Súlyom László államelnöktől vehetett át.

– Meggyőződésem, ehhez az érdemhez jó adag szerencse is kellett a sokévi kiterjedt közéleti munka mellett. Ez az elismerés, úgy vélem, elsősorban a civil szektort illeti, egyebek között a vállalkozói szalon lassan tízéves munkásságát is dicséri. Fogalmam sincs, ki volt a javaslattevő, csupán egy telefonhívást kaptam: hogy készüljek a kitüntetésre.

– *Kezdetben – majd később – milyen területeken tevékenykedett?*

– Már főiskolás éveimben sikeresen szerveztem ifjúsági klubdelutánokat, már akkor véremmé vált e munka. Később Székszárdon az Art Kontakt Kulturális Egyesületet segített, melyen keresztül a ZUG programszervezését, fesztiváljait koordináltuk. Ezenkívül még részt vettem a SportTolna Triathlon Fesztiválok kivitelezésében. Jelenleg a Magyar Vállalkozói Szalont, a Fogytékosok Megyei Sportszövetségét, valamint a Városi Civil Kerekasztalt vezetem, de egyik alapító tagja vagyok a Rotary Clubnak. Utóbbi területén nem mindig jellemző a zökkenőmentes előrehaladás. Ez a formáció 2003-ban alakult meg az önkormányzat ösztönzésére. Igényük volt arra, hogy valaki folyamatosan tárgyaljon, egyeztessen a 280 működő

szervezettel. Létre kellett hozni egy legitim érdekérvényesítő fórumot. A feladat bonyolult, hiszen nekünk kell felvállalnunk a teljes civil szektor érdekérvényesítését.

– *Mikre a legbüszkébb?*

– Eddig nyolc alkalommal rendeztük meg sikeresen Székszárd Város Örömmünepét. Igaz, mi csak négy-hatezres tömeget tudunk összeszervezni, mégsem kell szégyenkeznünk: hiszen példaértékű, hogy mindez a történelmi egyházak, civil szervezetek és az önkormányzat összefogásával valósul meg.

– *Nem lehet egyszerű mindezt összeegyeztetni.*

– Valóban. A túl sok elkötelezettségnek a mindenben támogató családom látja a kárát, mivel szabadidőm gyakorlatilag alig adódik. Az évek során világossá vált, a „bőség zavara” a minőségi munka rovására mehet. Mivel a minőség elkötelezettje vagyok, néhány tisztségemet másra ruházom át.

Gy. L.

Nincs félnivalónk az újvilág boraitól

Miniszteri elismerés (is) a Takler pincészetnek

A nemzetközi hírvív lett székszárdi történelmi borvidék egyik legnevesebb borásza, aki nevével (Takler-pincészet), eddigi eredményeivel és munkásságával, tüke székszárdiságával szimbolizálja az itteni szőlészetet, borászatot. Ha elkezdünk valamilyen körben Székszárd kuriózumairól, jellegzetességeiről beszélni, megkerülhetetlenül, az első mondatok elhangzása után képbe kerül a borászat, refelexióként máris érkezik néhány név, s ezek egyike garantáltan a Takler – különösen, ha magyar borokat valamilyen szinten már ismerő külföldivel beszélgetünk. Igen, az ezredfordulóra stílszerűen beért a gyümölcs, megtudhatta a borvilág, hogy mit jelent, ha az adottságok (lösszös, de kötött talaj, a lágyan ívelő lankák, a kedvező mikroklíma, az általában kedvező időjárás) a hagyománytisztelő mesterségbeli tudással, alaposítással, a korszerű borászati technológiák alkalmazásával egyesül. A régi típusú szövetkezetiség rabságának páncélburkából kilépve olyan küvék, kékfrankosok, kadarkák kerültek ki ebből a pincészetből, amikre nem csak a fogyasztók, de a borversenyezők ítései is ráéreztek. A vörösboros világpiacon izgalmasságot, érdekességet, új típusú gyümölcsösséget, új illatot, új ízt hozó magyar borok között is magas polcon jegyzik a Decsi-hegyen meggyökeresedő Takler-pincészetet.

Azt mondják a borínyencek: a Takler-féle Regnumban csúcscsodák ki mindaz, aminek palackjáért jobb helyeken már négyezer forintot is le kell szurkolnia annak, aki tényleg valami különlegességre vágyik. Nem csoda, hogy a tipikus családi gazdaság már minden olyan elismerést, címet begyűjtött, amit ebben a szakmában be lehet gyűjteni: bordeaux-i arany- és ezüstérem, ugyanilyen elismerések, a kontinens valamennyi rangos megmérettetésén – Zürichtől a Vinares-en át egészen a Wine Challenge-ig. Természetesen ő is – székszárdi borásztársa, Vesztergombi Ferenchez hasonlóan – megkapta a szakma legrangosabb hazai kitüntetését: 2004-ben neki ítelték oda, az Év Borásza címet. Most pedig az úgynevezett állami rangos minisztériumi kitüntetés birtokosa lett a székszárdi pincészet, amit idősebb Takler Ferenc magától a tárcavezető

tőtől, Gráf Józseftől vehetett át a napokban.

– Jó érzés tudni azt is, hogy nem csak a szakma ismer el bennünket, ezáltal a ki tudja már hányadszor bizonyító borvidékünket is, hanem az állam is magas szinten – mondta a két, szintén borász fiával (Andrással és Ferencsel) egy jelképes triumvirátust alkotó rangidős pincészetvezető. – A közelebbi és a távolabbi múltban nem volt jellemző, hogy az agráriumon belül a borászokat ily módon elismerik, reflektorfénybe helyezik, öt borrégióból emeltek ki termelőket, pincészeteket. Gráf József agrárminiszter, mint sok mindenben, ebben is változásokat tett, ami azért jelzi, hogy ő ezt az ágazatot nem csak a protokoll szintjén tartja fontosnak – mondta előljáróban id. Takler Ferenc kitüntetése apropóján, majd még hozzátett a megkezdett gondolatmenethez. – A miniszter úr egyébként azzal, hogy aláírásával támogatta a Magyar Bormarketing Kht. létrejöttét, az eddigi nem hatékony állami helyett, elismerte, hogy az ágazat versenyképességét, a magyar borok piacra jutását úgy lehet elősegíteni, ha ennek megoldását nem egy állami szervre, hanem a magukat megszervező borászokra bizzuk. Az már megint egy más kérdés, hogy a bürokrácia malmait lassan örölnék, de lassan tényleg eljön az a nap, hogy a bor eltörölt jövedéki adójának nyolc forintjából ötöt a bormarketingre, hármát pedig az ellenőrzésre tudnánk fordítani, ez nagy előrelépés lenne az elmúlt tíz-tizenöt év helybenjárása után.

B.Gy.